

بااعلام وزیر فرهنگ وارشداسلامی:

دولت با بیمه بیکاری اهالی فرهنگ، هنر و رسانه موافقت کرد

سیدعباس صالحی با اعلام این خبر با اشاره به فرآیند طی شده جهت تصویب نهایی این آیین‌نامه افزود: از جمله نقاط قوت مصوبه اخیر هیات وزیران مشارکت صنوف فرهنگی و هنری در تهیه و تدوین پیش‌نویس اولیه آن است که در جلسات متعدد با محوریت وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تهیه و برای سیر مراحل قانونی و اخذ نظر دستگاه‌های مربوط و مندرج در تبصره یادشده به سازمان برنامه و بودجه ارسال و توسط سازمان مزبور برای تصویب تقدیم دولت شد و پس از جلسات متعدد در کمیسیون فرهنگی دولت و حصول توافق در مجموعه دستگاه‌های ذی‌ربط به‌ویژه وزارت رفاه و سازمان تامین اجتماعی، آیین‌نامه مربوط بررسی نهایی و در جلسه مورخه ۳۰ آذر توسط هیات وزیران تصویب شد.

عضو کابینه دولت دوازدهم خاطرنشان کرد: برای اولین بار برای حمایت از این قشر فرهیخته بیمه بیکاری اجرا خواهد شد زیرا عمده این مشاغل در زمره مشاغل آزاد تعریف و تاکنون مشمول حمایت‌های قانون بیمه بیکاری نشده‌اند.

صالحی یادآور شد: یکی از آسیب‌پذیرترین مشاغل در هر کشوری مشاغل حوزه فرهنگ، هنر و رسانه است زیرا با هر فشار و چالش اقتصادی و مالی، تولیدات آن از سبب مصرفی خانوار حذف یا از اولویت خارج می‌شود. بحران بیماری کرونا و تعطیلی‌های پی در پی مشاغل فرهنگی و هنری، به‌رغم حمایت‌های انجام شده توسط دولت، مشخص کرد شغلان این فعالیت‌ها باید از یک پشتوانه محکم‌تری برخوردار شوند تا پوشش دهنده و حامی معیشت این قشر فرهیخته باشد.

معاون توسعه مدیریت و منابع وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی پیشتر در گفت وگویی اعلام کرده بود: از اواخر دهه ۶۰کم‌کم مشاغل فرهنگی هنری که با بیکاری مواجه شده بودند به مراجع مربوط مراجعه می‌کردند و دریافتند اساسا مشمول بیمه بیکاری نمی‌شوند.

لادن حیدری افزود: بر این اساس برای حمایت از هنرمندان و پیشکسوتان، نویسندگان و روزنامه‌نگاران و در اجرای قانون برنامه سوم توسعه و مصوبه سال ۷۹ این دولت این صندوق ایجاد شد. در برنامه چهارم ماده ۱۱۶ اشاره داشت که اصحاب فرهنگ و هنر تحت شمول بیمه بیکاری قرار گیرند. در قوانین برنامه از جمله قانون برنامه ششم صراحتا به آن تاکید شده است.

به گفته **ا**، عمده اهالی فرهنگ، هنر و رسانه توسط کارفرما و کارگاه خاصی بیمه نشده‌اند و بیمه آنها به تعبیر ساده خویش فرما و اختیاری یا مشاغل آزاد است. لذا برخورداری از بیمه بیکاری برای آنها فراهم نیست ودر حال حاضر هنوز نتوانستیم تمامی خلاء و کمبودها را در فرهنگ و هنر پوشش دهیم.

معاون وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در این خصوص گفت: به‌طور زیربنایی قوانین و مقررات حمایت از اصحاب فرهنگ و هنر دچار چالش جدی است و اظهار این‌که بیمه بیکاری به همه مشاغل تعلق می‌گیرد حداقل در تجربه‌ای که ما داشتیم اشتباه است. /اِرنِنا



فیلم مک‌کوئین بهترین فیلم سال شد

جوایز سالانه انجمن منتقدان لس‌آنجلس فهرست برندگان ۲۰۲۰ خود را اعلام کرد و ساخته جدید استیو مک‌کوئین را به‌عنوان بهترین فیلم سال معرفی کرد. به نقل از اسکرین، مجموعه فیلم‌های «تبرکوکچک» ساخته استیو مک‌کوئین که در جوایز اسکار حضور ندارد، از سوی انجمن منتقدان لس‌آنجلس به‌عنوان بهترین فیلم سال ۲۰۲۰ انتخاب شد و جایزه بهترین فیلمبرداری را نیز از آن خود کرد. /اِیسنا



شب شاعر هم مجازی شد

پنجاه و یکمین شب شاعر ویژه «سپیده کاشانی» امروز دوشنبه یکم دی‌ماه از ساعت ۱۴ و ۳۰ دقیقه در نخلستان سازمان هنری رسانه‌ای اوج به صورت مجازی برگزار خواهد شد. در این مراسم علاوه بر اکران مستند پرتره «سپیده» به کارگردانی ایمان احمدی، شاعرانی چون حسین اسرافیلی، علی داوودی، محمدرضا اصلانی، سودابه ایمینی،سیده فرشته حسینی و مصطفی محدثی خراسانی سخن خواهند راند. /فارس

گفت‌وگو با کامران ندری، اقتصاددان درباره تاثیر مشکلات اقتصادی بر مهاجرت هنرمندان

تاثیر منفی اقتصاد ضعیف بر فرهنگ



❖ **در کشورهاییک مثل ما شرایط اقتصادی رو به تنگی می‌رود برای فرهنگ و هنرچه اتفاقی می‌افتد؟**

در این شرایط تنها راه زنده ماندن فرهنگ و هنر مهاجرت است. فرهنگ و هنر در داخل به دلیل شرایط بد اقتصادی به شدت افت می‌کند. همین کشور همسایه ما افغانستان فرهنگ و هنرش در دوران جنگ در مهاجرت بود که زنده ماند و تازه چند سالی است که باز شاهد رشد هنر در این کشور هستیم.

❖ **کشور ما چه؟ چه دورنمایی برای آن متصور هستید؟**

دانش عمومی من به عنوان یک اقتصاددان می‌گوید که شک نکنید اگر این شرایط و وخیم اقتصادی ادامه پیدا کند ما در همه زمینه‌ها دچار افت محسوس می‌شویم و صدمات جبران‌ناپذیری در همه زمینه‌ها به ما وارد می‌شود. از فرهنگ گرفته تا حتی سیاست ما دچار آسیب می‌شوند. به همین خاطر است که عده‌ای اعتقاد دارند اقتصاد زیربنای همه چیز است. شما در یک فضای بهبود یافته اقتصادی هستید که می‌توانید به تولیدات در همه زمینه‌ها از جمله فرهنگ فکر کنید در غیراین صورت با آسیب‌های اجتماعی، افول اخلاقیات و... روبه‌رو می‌شوید.

اما کسی که این کار را می‌کند نیز نگاهش به امروز و فردا و پس‌فردا نیست. او در یک دوره بلندمدت دست به این قدام می‌زند که در آن صورت همچنان می‌صرفد و ارزش دارد.

❖ **خب سرنوشت فرهنگ و هنر در این میان چه می‌شود؟**

به فراخور شرایط هم تولید کم می‌شود و البته به دلیل شرایط اقتصادی تقاضا نیز کاهش می‌یابد. در مرحله اول نیازهای افراد معاش قرار دارد. شما ابتدا به فکر این هستید که غذا داشته باشید بخورید و بعد اگر درآمد مازاد داشتید سراغ فرهنگ و هنر می‌روید، یک تابلوی نقاشی می‌خرید یا به سینما و تئاتر می‌روید.

❖ **فقط درآمد مازاد یا یک رشد فکری نیز نیاز است؟**

تخصص من قاعدتا فرهنگ نیست تا در مورد آن جنبه صحبت کنم اما می‌دانم که درآمد مازاد در شرایطی تبدیل به اثر فرهنگی و هنری و خرج کردن در این زمینه می‌شود که علاوه بر آن یک خیال راحت در مورد این درآمد مازاد وجود داشته باشد یعنی من بدانم که در آینده محتاج همین پولی که برای خرید یک تابلوی هنری، رفتن به تئاتر، سینما و... هزینه کرده‌ام، نمی‌شوم. در غیراین صورت سعی می‌کنم درآمد مازاد را پس‌انداز کنم تا بتوانم برای تامین نیازهای ضروری زندگی‌ام از آن استفاده کنم.

وزیر فرهنگ می‌گوید مهاجرت‌های دهه ۸۰ از خارج هدایت می‌شد

خطر دوزیست شدن هنرمندان

طبعاً در شرایط پیش‌آمده اتفاقات سیاسی و اقتصادی بر تصمیم هنرمندان برای مهاجرت اثر گذاشته و برخی از آنها را هم به سمت مهاجرت کشانده، همان‌طور که غیر هنرمندان هم چنین تصمیماتی گرفته‌اند، فضای هنرمندان هم، با فضای عام اجتماعی نیستی دارد. گاهی شرایط اقتصادی داخلی، هنرمندان را هم مثل دیگر افراد جامعه به حضور موقت و پاره‌وقت یا سرمایه‌گذاری در دیگر کشورهاکشانده است. در این مورد ارزش داوری ندارم اما بالاخره در تغییرات تند اقتصادی جامعه برخی هنرمندان هم مثل اقشار دیگری دچار دوزیستی شده‌اند، نمی‌توانیم بگوییم جامعه هنرمندان تافته جدا بافته‌اند. پزشکان، فعالان اقتصادی و خیلی‌های دیگر اینجا کار می‌کنند اما بیرون از ایران برای خودشان فضاهایی دارند. همان‌طور که افرادی با درآمد خوب به بالا هم ممکن است چنین شرایطی را برای خودشان فراهم کنند، مانند زامیان فرزندان خارج از ایران، خرید ملک و... اما آنچه به هنرمندان مربوط است بیشتر دیده می‌شود و حاشیه ایجاد می‌کند.

تا جایی که به ما هواداران و علاقه‌مندان آثار برخی هنرمندان مربوط است، مهاجرت حتما اتفاق تلخی است. مهاجرت معمولاً مرگ حرفه‌ای هنرمندان ایرانی را رقم می‌زند و کام دوستداران‌شان را هم نسبت به آثاری که قبلاً از آنها لذت می‌بردند، تلخ می‌کند. اما برای مسئولان و مدیران فرهنگی کشور، مسأله مهاجرت ابعاد مهم‌تری هم دارد. آنها باید نسبت به علت‌ها و نتایج این مسأله، دید درست و پاسخ‌های معقولی داشته باشند. ما هم در حاشیه مصاحبه اخیرمان با وزیر ارشاد، همین سؤال را از آقای دکتر صالحی پرسیدیم.

❖ **بسیاری از هنرمندان در کشور با سرمایه ملی فعالیت می‌کنند و موفقیت‌های زیادی را کسب و در عین حال درآمد خوبی را هم به دست می‌آورند. اما نکته مهم این است که چرا هنرمندان درآمدشان را در دیگر کشورها سرمایه‌گذاری می‌کنند. موضع جنابعالی در این خصوص چیست؟**

مهاجرت هنرمندان با هدایت عوامل بیرونی و گاهی زمینه‌های داخلی در اواخر دهه ۸۰ و اوایل دهه ۹۰ پررنگ‌تر بود و شبکه‌هایی برای جذب آنها تلاش می‌کردند اما حالا این اتفاق خیلی کم‌رنگ‌تر شده و طی این سال‌ها شاهد نزول و افت آن بوده‌ایم.

میثم اکبریوری

روزنامه‌نگار

❖ **در رابطه با کوچ امروزه هنرمندان و خوانندگان--در باره بخشی که در این جا منظور نظر ماست--ساز و کار مهاجرت برخلاف روند موجود در خاورمیانه است. این قشر مهاجرت نمی‌کنند تا به**

محلی امن‌تر بروند یا اقتصادشان را در محلی دیگر تامین کنند بلکه مهاجرت می‌کنند و به هنرمندان پروازی تبدیل می‌شوند که در خارج از ایران زندگی کنند اما برای ادامه شغل هنریشان به داخل کشور می‌آیند، چند روزی هستند و مجدداً به سرزمین آمال و آرزوهایشان می‌روند.

این که از نظر فرهنگی چه اتفاقی می‌افتد که هنرمندان به این سبک از زندگی روی می‌آورند یک بحث جداست اما از منظر اقتصادی نیز باید بررسی کرد و دید چرا این هنرمندان پروازی در خارج از ایران فعالیت هنری نمی‌کنند و مشتاقند به داخل بیایند و کار هنری‌شان را انجام دهند؟ این‌پا که با وجود تمامی امکانات وسیع و رسانه‌ای که برای رساندن هنرشان به داخل مرزهای کشور وجود دارد و لازم هم نیست این همه راه را بکوبند و به داخل بازگردند باز هم زحمت راه را به تن می‌خرند و به ایران می‌آیند؟ به همین خاطر یا دکتر کامران ندری عضو هیات علمی دانشکده اقتصاد دانشگاه امام صادق (ع) هم‌کلام شدیم تا ریشه‌های اقتصادی این سبک از مهاجرت را جویا شویم.

❖ **چرا ما با پدیده هنرمندان پروازی از خارج از کشور روبه‌رو شده‌ایم و از منظر شما به عنوان یک اقتصاددان چه عاملی در این زمینه دخیل است؟**

ما در عرصه هنر مقید به قانون عرضه و تقاضا هستیم. در ایران مخاطب اصلی این هنرمندان حضور دارد اما در نهایت ایرانیان خارج از کشوری که می‌توانند مخاطب هنر این هنرمندان باشند شاید به چهار میلیون نفر برسد، در صورتی که بازار ایران یک بازار ۸۰ و چند میلیونی است و خب منطقی است که بخواهند در این بازار فعالیت کنند.

❖ **یعنی با وجود ابزارهای ارتباطی گسترده نمی‌توان محصول فرهنگی و هنری تولید شده در خارج را به ایران و مخاطب ۸۰ و چند میلیونی رساند؟**

خب این‌جا عواید و منافع مالی دخیل است. برای دسترسی داشتن به این بازار و درآوردن منافع مالی از آن باید در کشور حضور داشت و این‌جا فعالیت کرد. عرض کردم که منطقی این است که در این بازار اصلی آن‌چه تولید می‌شود به دست مخاطب برسد. البته نمی‌توان منکر این‌شد که خیلی از این عزیزان تعلقات میهنی دارند و فقط به خاطر منافع مالی نیست که به ایران می‌آیند و آثار هنری‌شان را تولید و عرضه می‌کنند.

❖ **اما فکر نمی‌کنم منطقی باشد که با این نرخ ارز در ایران کار کرد و در خارج از کشور هزینه کرد!**

بله شاید در کوتاه‌مدت همین مسأله که شما می‌فرمایید باشد. به هر حال نرخ برابری ارز با ریال ایران در حال حاضر خیلی بالااست و این قضیه شاید به صرفه به نظر نرسد،

سال پیش رسانه‌ای شد و وقلوی موسسه‌اش با نام آمریکا»با نام seven skies آن با استخراج از منابع غنی سینمایی «آن شب» ساخته شد نشان داد که او چندان از

، به شکلی غیرقابل انکار بر مفاهیم

دازه قادر به حفظ و توسعه این رویکرد خواهد

شان می‌دهد مهاجرت می‌تواند از یک ایرانی هرچند منتقد، یک خارجی شمار مانند شهاب حسینی، پیمان معادی و اصغر فرهادی در عرصه ن علیرزاده و کیهان کلهر هم توانسته‌اند فعالیت حرفه‌ای را در دو سوی

روشن نباشد اما لااقل ده است. امین فردین سستارگرمی‌اش با برخی مهاجران است. او که قبلاً وان بوده تا چندی پیش ته می‌شد و حالا هم به نظر می‌سایت‌های شرط‌بندی، نقش

روایی است که با آن، ق کلیشه‌های جاافتاده و صا در میان کارگردان‌ها می‌مطلوب برخی تربیون‌ها رفت و سایرین هم کم‌وبیش

ری در عرصه هنر می‌دانند که هم‌زبانی و

روح از ایران به معنی پایان امکان ایجاد مفاهمه در زبان سینمایی‌شان با سی جشنواره‌های خارجی نسبت به ایران تقلیل دهند.

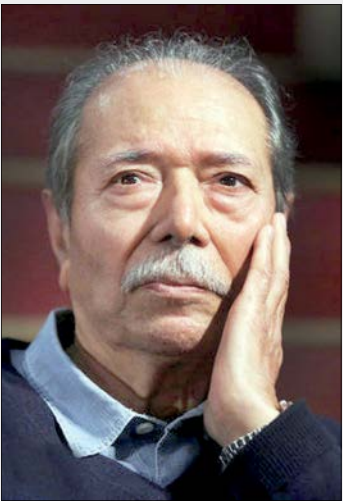
تمام این اتفاقات در حالی رخ می‌دهد که جاش ترانک کارگردان قسمت قبلی چهار شگفت انگیز در مصاحبه‌ای فاش کرد تهیه‌کنندگان فیلم با انتخاب بازیگری سیاه‌پوست برای ایفای نقش شخصیت سو استورم مخالفت کردند. به دنبال اعلام خبر احیای مجموعه چهار شگفت انگیز، این فیلم‌ساز از اینکه تهیه‌کنندگان فیلم او را دعوت به همکاری مجدد نکرده‌اند، ابراز نا رضایی و گله کرد.

اولین قسمت چهار شگفت انگیز سال ۲۰۰۵ ساخته شد. کریس ایوانز، جان کارفورد، جسیکا البا و مایکل چیکلیس بازیگران این فیلم بودند. آنها در قالب چهار ابرقهرمان با توانایی‌های خاص و منحصر بفرد مجزا، راهی مبارزه با دشمنان قدرتمندی می‌شوند که در پی نابودی کره زمین و ساکنان آن هستند. فیلم با هزینه تولید ۱۰۰ میلیون دلاری خود، موفق به فروش جهانی ۳۳۳ میلیون دلاری در آمریکا و دیگر کشورهای دنیا شد. دومین قسمت این اکشن ابرقهرمانانه در سال ۲۰۰۷ نتوانست موفقیت نسخه اصلی را تکرار کند و فقط ۳۰۲ میلیون دلار در کشورهای جهان فروش کرد.

همین نکته تولید قسمت سوم فیلم را در هاله ای از ابهام برد. اما کمپانی فوکس قرن بیستم در سال ۲۰۱۵ دست به احیای این فیلم زد و از بازیگران تازه استفاده کرد. جاش ترانک کارگردان این نسخه بود. فروش ۱۶۸ میلیون دلاری جهانی فیلم، نتوانست تهیه‌کنندگان آن را راضی کند. این فیلم با هزینه کلان ۱۲۰ میلیون دلاری تهیه شده بود. با وجود اصرار ترانک برای ساخت قسمت بعدی فیلم در سال ۲۰۱۷، تهیه‌کنندگان چهار شگفت انگیز ترجیح دادند آن را به قفسه بایگانی سپارند. /هالیوود ریپورتر



بین چیزی درباره زمان شروع فیلمبرداری و تاریخ اکران این شرکت می‌گویند مدیران مارول این روزها در حال داد-کلید فیلمبرداری آن جولای زده خواهد شد. این در یلم‌نامه نسخه جدید انتخاب نشده است.



نصیریان رئیس هیأت‌داوران جشنواره «هنر زنده است»

علی نصیریان بازیگر، نویسنده و کارگردان پیشکسوت سینما، تئاتر و تلویزیون ایران ریاست هیأت‌داوران جشنواره آنلاین «هنر زنده است» را پذیرفت. نصیریان به دعوت بهروز غریب‌پور، رئیس شورای سیاست‌گذاری جشنواره آنلاین هنر زنده است با این جشنواره همکاری می‌کند. نصیریان ضمن پذیرش ریاست هیأت داوران جشنواره هنر زنده است، آرزو کرد این جشنواره بتواند محلی مناسب برای رفع ناامیدی و یاس ناشی از تعطیلی فعالیت‌های هنری در دوران کرونا ویروس باشد و محملی شایسته برای عرض اندام هنرمندان جوان و پیشکسوت ایجاد کند. فراخوان اولین جشنواره آنلاین هنر زنده است در چهار بخش فیلم به دبیری کمال تبریزی، تئاتر به دبیری بهروز غریب‌پور، موسیقی به دبیری فردین خلعتبری و دیجیتال آرت به دبیری محمود کلاری ۲۹ آذر منتشر شد و علاقه‌مندان برای شرکت در بخش‌های مختلف جشنواره آنلاین هنر زنده است، می‌توانند با مراجعه به سایت جشنواره به نشانی aafestival.ir به مطالعه متن فراخوان و ثبت اثر بپردازند. برگزارکنندگان نخستین دوره جشنواره آنلاین هنر زنده است، موسسه فرهنگی - هنری «برداشت آخر» و مجموعه فرهنگی هنری «مربع ۱۱» هستند.